

Minä suren

Suren keskenjääneitä asioita,
opiskeluja, työpaikkoja, ihmissuhteita ja perhe-elämää.
Suren mahdollisuuksia, joita ei koskaan ollutkaan;
itsetuntoa, lähtökohtia, arvottomuutta, rakkautta,
hyväksyntää, hoivaa, huolenpitoa, rakastavaa katsetta,
hellää kosketusta, syliä ja hymyä.

Suren asioita, joita olen tehnyt.
Suren asioita, joita en tehnyt.

Suren kokemuksiani;
väkivaltaa kaikissa sen muodoissa, turvattomuutta, epävarmuutta,
epäluottamusta, hoidotta ja ilman apua jäämistä, vähättelyä,
haukkumista,
erilaisia leimoja, pelkoa, kauhua ja yksinäisyyttä.

Suren millainen olen. Suren ahdistusta ja paniikkihäiriötä.
Olen erilainen, erillinen, yksinäinen, liikaa kokenut ja liikaa nähnyt.
Minulla on tunteiden tilalla tyhjiöitä, itseinhoa ja itsevihaa.
Minulla on toisen aiheuttamia kipuja ja ptsd.
Minä jämähtelen, katoan itseltäni ja ahmin.

Minä unohdan asioita, jotka pitäisi muistaa
ja muistan asioita, joita en haluaisi.
Minä suren nähdessäni jotain kaunista ja hyvää.
Miksi minä jäin vaille kaikkea tuota
Suren isättömyyttä, suren äidittömyyttä
Minä suren.

Kirjoittanut Minna